

Το Γαλλικό Θέατρο

Γάλλοι στρατιωτικοί φωτογραφίζονται κοντά στο χώρο όπου ανεγέρθηκε το Γαλλικό Θέατρο¹

[...]

Στους πρόποδες του δάσους του Αγίου Παντελεήμονος ανεβαίνοντας από την Διαμάντη προς το Μπουφ – Καμέν [οι Γάλλοι] έκτισαν ένα μεγάλο πέτρινο οικοδόμημα, μια μεγάλη σάλα κι ακόμη πιο μεγάλη βεράντα, που δέσποζε πάνω από την πόλη με μια θέα μοναδική και θαυμάσια. Σε αυτό το οικοδόμημα οι καλύτεροι Γάλλοι ηθοποιοί και καλλιτέχνες έδιναν από καιρό σε καιρό παραστάσεις με τα καλύτερα θεατρικά έργα της εποχής εκείνης για να ψυχαγωγούνται οι στρατιώτες τους. Κοντά, όμως, στους στρατιώτες πηγαίναμε και εμείς μια που ήταν ελεύθερη η είσοδος και μας επέτρεπαν οι Γάλλοι κι έτσι πολλοί Φλωρινιώτες, όσοι εννοείται καταλάβαιναν από την γαλλική γλώσσα, είδαν έργα του Μολιέρου, του Δουμά, του Ζολά και άλλων Γάλλων και ξένων κλασικών συγγραφέων παιγμένα από ηθοποιούς της περίφημου Κομεντί – Φρανσέζ και μάλιστα από πρώτο χέρι, δηλαδή, από το πρωτότυπο. Επίσης μεγάλη εντύπωση έκαμε και μια διασκευή των «Αθλίων» του Βίκτωρος Ουγκώ που τόσο πολύ ταίριαζε στην δική μας ψυχοσύνθεση! Σαν φύγανε οι Γάλλοι, μετά από δυο χρόνια περίπου, το ωραίο αυτό οικοδόμημα που στο μεταξύ το

¹ Φωτοθήκη Λέσχης Πολιτισμού Φλώρινας.

ονόμασαν «Γαλλικό Θέατρο» περιήλθε στον Δήμο, όπου αργότερα εγκαταστάθηκε η φιλαρμονική του Δήμου «Ορφεύς»².

[...]

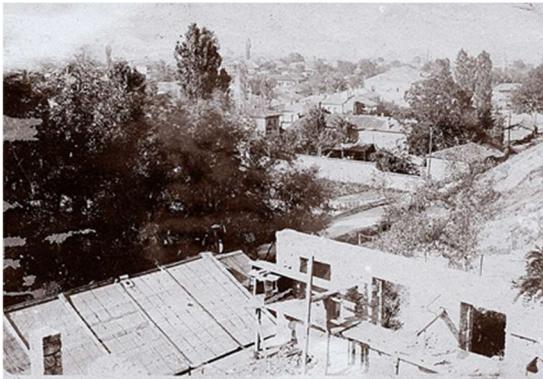
Ο λόφος του Αγίου Παντελεήμονα, όπου οι Γάλλοι το θέατρό τους, στο «Διαμάντη»³

Την περίοδο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν οι σύμμαχοι στρατοπέδευαν στη Φλώρινα, οι Γάλλοι έχτισαν μια αίθουσα θεάτρου στο λόγο του Αγίου Παντελεήμονα, στην περιοχή Γιάζι. Στο χώρο προϋπήρχε το καφενείο του Τέγου Σαπουντζή, πρώτου δημάρχου της Φλώρινας. Η αίθουσα είχε βεράντα και κερκίδες και χωρητικότητα 500 θεατών. Μετά το τέλος του πολέμου και την αποχώρηση των στρατευμάτων ο χώρος ερήμωσε, μόνο τα τραπεζάκια του καφενείου του Τέγου, που κατέβηκαν στην βεράντα του θεάτρου, έδιναν ζωή στο κτήριο. Την περίοδο 1932-1935, στεγάζεται, τελικά, εκεί ο *Μουσικός Σύλλογος «Ορφεύς»* η πρώτη χορωδία της Φλώρινας. Κατά την περίοδο του Εμφυλίου και της Κατοχής, ο χώρος χρησιμοποιείται ως καταφύγιο από τους κατοίκους της πόλης και, από το 1947 έως το 1949, ως στρατιωτικό φυλάκιο⁴.

² Νίκλης, Κ. (1969). *Η Φλώρινα υπό την κηδεμονίαν των Γάλλων. Αριστοτέλης*, 73 - 74, 43 - 56.

³ Ο.π.

⁴ Μεκάσης, Δ. (2013). *Το Γαλλικό Θέατρο της Φλώρινας. Διαθέσιμο στο: http://florineanews.blogspot.gr/2013/09/blog-post_9623.html* (Ημερομηνία πρόσβασης 7/3/2016).

Κατά την ανέγερση του Γαλλικού Θεάτρου (1917)⁵

Ο χώρος του Γαλλικού Θεάτρου σήμερα⁶

Σήμερα διασώζεται μόνο το κάτω μέρος του θεάτρου, ο αποθηκευτικός του χώρος, όχι όμως η σκηνή και οι θέσεις των θεατών⁷. Αξιοσημείωτο είναι ότι το δάπεδο του Γαλλικού Θεάτρου αποτέλεσε την πρώτη τσιμεντένια πλάκα που κατασκευάστηκε στη Φλώρινα, από το γαλλικό στρατό, το 1917, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Δημήτρης Μεκάσης: *Το θέατρο κατασκευάστηκε από τετραγωνισμένες πέτρες και το δάπεδό του από οπλισμένο σκυρόδεμα (μπετόν αρμέ)*⁸.

Ο ζωγράφος Στερίκας Κούλης, σε συνεργασία με το Νομάρχη Φλώρινας Θεόδωρο Ασπασίδη, το 1977, επιχείρησαν την αναδημιουργία ενός θεάτρου στον ίδιο χώρο, όπου θα στεγαζόταν και το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Η προσπάθεια, όμως, δεν ευοδώθηκε⁹.

Βιβλιογραφία

Μεκάσης, Δ. (2013). *Το Γαλλικό Θέατρο της Φλώρινας*. Διαθέσιμο στο:

http://florineanews.blogspot.gr/2013/09/blog-post_9623.html (Ημερομηνία πρόσβασης 7/3/2016).

Μεκάσης, Δ. (2014). *Η ιστορία του μπετόν στη Φλώρινα*. Διαθέσιμο στο:

http://florineanews.blogspot.gr/2014/02/blog-post_5077.html (Ημερομηνία πρόσβασης 7/3/2016).

⁵ Ο.π.

⁶ Ο.π.

⁷ Ο.π.

⁸ Μεκάσης, Δ. (2014). *Η ιστορία του μπετόν στη Φλώρινα*. Διαθέσιμο στο: http://florineanews.blogspot.gr/2014/02/blog-post_5077.html (Ημερομηνία πρόσβασης 7/3/2016).

⁹ Μεκάσης, Δ. (2013). ο.π.

Νίκλης, Κ. (1969). *Η Φλώρινα υπό την κηδεμονίαν των Γάλλων*. *Αριστοτέλης*, 73 – 74, 43 – 56.

Φωτοθήκη Λέσχης Πολιτισμού Φλώρινας.